

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO SOCIJALNE POLITIKE
I MLADIH

KLASA: 022-03/13-01/32
URBROJ: 519-03-1-1/2-13-4

Zagreb, 13. svibnja 2013.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
n/p zamjenice glavnog tajnika Andreje Gabrijel

Predmet: Zastupničko pitanje dr.sc. Mirele Holy, u vezi sa stjecanjem prava na povećana socijalna primanja u određenom slučaju, te plaćanjem troškova pregleda nakon operacije obavljene u inozemstvu po odobrenju Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje
- odgovor, daje se

Veza dopis: Klasa: 021-03/13-01/32, Urbroj: 50301-01/10-13-2, od 26. ožujka 2013

Poštovana,

vezano uz zastupničko pitanje dr. sc. Mirele Holy koje ste nam dostavili dopisom gornje klasifikacijske oznake, nakon pribavljenog odgovora Ministarstva zdravlja, dajemo cjeloviti odgovor u vezi sa stjecanjem prava na socijalna primanja u određenom slučaju te plaćanjem troškova pregleda nakon operacije obavljene u inozemstvu po odobrenju Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.

Uvidom u dostavljeno zastupničko pitanje razvidno je da je A.K nezaposlena samohrana majka djevojčice M.K. koja je slijepa osoba i zbog Morbus Blaunt sindroma (iskrivljene potkoljenice) ne može samostalno hodati uslijed kojeg liječenja ima znatne financijske troškove. Nadalje, mlđb. M.K. je učenica drugog razreda srednje škole Centra za odgoj i obrazovanje, u Zagrebu.

Zakonom o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, broj 33/12), propisano je da osoba s teškim invaliditetom ili drugim teškim trajnim promjenama u zdravstvenom stanju može ostvariti osobnu invalidninu, sa svrhom zadovoljavanja njezinih životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice. Osobna invalidnina iznosi mjesečno 250% osnovice za ostvarivanje prava iz socijalne skrbi (1.250,00 kn), ukoliko osoba nema vlastiti prihod ni imovinu.

Osobna invalidnina će se isplaćivati u manjem iznosu od 125% osnovice (625,00 kn), ukoliko roditelj korisnika osobne invalidnine koristi roditeljni dopust, rad s polovicom punog radnog vremena radi pojačane njege djeteta s težim smetnjama u razvoju ili mirovanje radnog odnosa do treće godine života djeteta po posebnim propisima, a dijete boravi 4 i više sati dnevno u predškolskoj, školskoj ili zdravstvenoj ustanovi, domu socijalne skrbi ili kod drugog pružatelja usluga boravka.

Pravo na status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja priznaje se roditelju djeteta s teškoćama u razvoju koje je potpuno ovisno o pomoći i njezi druge osobe tako da mu je zbog održavanja života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata.

Prema informacijama dobivenim od nadležnog centra za socijalnu skrb, obitelj je tretmanu od 3. listopada 2003., kojeg datuma je mlđb. M.K. priznato pravo na doplatak za pomoć i njegu u smanjenom iznosu (350,00 kn). S danom 13. srpnja 2007., prestaje joj pravo na doplatak za pomoć i njegu i priznaje joj se pravo na osobnu invalidninu u iznosu od 250 % osnovice, odnosno 1.250,00 kn.

Majka je u razdoblju od 27. studenog 2008. do 4. rujna 2011. godine, uz osobnu invalidninu za dijete, ostvarila i pravo na status roditelja njegovatelja u iznosu od 2.500,00 kn. Budući da je mlđb. M.K. dana 5. rujna 2011. godine priznato pravo na stalni smještaj u Centru za odgoj i obrazovanje, prestala su joj prava na osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja.

S danom 1. veljače 2013. godine mlđb. M.K. i njezinoj majci priznata je usluga privremenog smještaja u Centru za odgoj i obrazovanje, sa ciljem provođenja kraćeg rehabilitacijskog programa te su se ponovno ispunile pretpostavke za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu u iznosu od 1.250,00 kn. Prema važećem Nalazu i mišljenju tijela vještačenja utvrđeno je da nisu ispunjeni uvjeti za ostvarivanje prava na status roditelja njegovatelja. Također, A.K. je za svoju kćerku ostvarila doplatu za djecu u uvećanom iznosu od 832,00 kn, preko Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje.

Uz gore navedena prava koja su vezana uz zdravstveno stanje djevojčice, obitelj je rješenjem Centra ostvarila pomoć za uzdržavanje u iznosu od 205% osnovice (odnosno 1.025,00 kn) te pravo na podmirenje troškova stanovanja.

Također, zbog podmirenja specifičnih potreba vezanih uz zdravstveno stanje mlđb. M.K., obitelji se odobravaju jednokratne pomoći.

Od jedinice lokalne samouprave je u 2012. godini ostvarila pravo na ogrjev u jednokratnom iznosu od 950,00 kn te u prosincu 2012. godine i novčanu pomoć u iznosu od 1.000,00 kn temeljem Odluke gradonačelnika. Tijekom raznih manifestacija koje je Grad organizirao u prosincu 2012. godine, od sakupljenih financijskih sredstava obitelji mlđb. M.K. je darovano 13.106,00 kn.

Iz navedenog slijedi da obitelj u sustavu socijalne skrbi ostvaruje sva prava iz socijalne skrbi za koja ispunjava propisane uvijete. Stručni radnici Centra će i nadalje stručnim radom, suradnjom sa drugim dionicima u lokalnoj zajednici te kroz materijalne oblike pomoći nastojati pomagati obitelji u prevladavanju nepovoljnih životnih uvjeta uzrokovanih zdravstvenim stanjem mlđb. M.K.. U tom smislu su u travnju 2012. godine Ministarstvu socijalne politike i mladih uputili zahtjev za prethodnom suglasnosti za odobrenje jednokratne pomoći u iznosu većem od onog koji je propisan odredbama Zakona o socijalnoj skrbi. Ministarstvo je zahtjev ocijenilo opravdanim i izdalo suglasnost za odobrenje 10.000,00 kn za podmirenje djela dugovanja nastalih prema Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje. Preostali dio troškova zatražiti će se od Grada.

Vezano uz drugi dio zastupničkog pitanja koji se odnosi na plaćanje zdravstvenih usluga u inozemstvu, Ministarstvo zdravlja je zatražilo mišljenje Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje iz čijeg je izvješća razvidno sljedeće.

Osiguranoj osobi, malodobnoj M.K. odobreno je, rješenjem Direkcije Zavoda, Klasa: UP/I-504-03/10-01/242, od 23. srpnja 2010. godine upućivanje na operacijsko liječenje-kompleksnu 3D osteotomiju proksimalnog dijela tibije i postavljanje vanjskog, prostornog 3D fiksatora po Tayloru u Orthopädisches Spital Speising u Beču, na osnovu prijedloga doktora specijaliste ortopeda iz Klinike za ortopediju KBC Zagreb, od 24. veljače 2010. godine.

Dopunskim rješenjem Direkcije Zavoda od 19. srpnja 2012. godine mlđb. M.K. je odobreno produženje liječenja u navedenoj inozemnoj klinici u trajanju od tri dana.

Odobreno liječenje provedeno je u vremenu od 23. travnja 2012. do 9. svibnja 2012. godine.

Nakon završenog bolničkog liječenja M.K. se vratila u mjesto prebivališta, te je dana 24. svibnja, 31. svibnja, 14. svibnja, 19. lipnja, 28. lipnja, 5. srpnja i 12. srpnja 2012. godine obavljala ambulantno liječenje u predmetnoj inozemnoj klinici, za koje prethodno gospođa A.K., majka i zakonska zastupnica mlđb. M.K., Direkciji Zavoda nije podnijela zahtjeve za upućivanje na ambulantno liječenje u inozemstvu, kako je propisano člankom 22. Pravilnika o pravima, uvjetima i načinu korištenja zdravstvene zaštite u inozemstvu („Narodne novine“, broj 50/09, 118/09, 4/10, 13/10 i 14/10-u daljnjem tekstu Pravilnik), koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva u glavnoj stvari, tj. za upućivanje na operacijsko liječenje u inozemstvo, a niti je isto bilo predloženo od doktora specijaliste ortopeda iz Klinike za ortopediju KBC Zagreb-u prijedlogu od 24. veljače 2010. godine.

Naime, tek naknadno 20. srpnja 2012. godine, u spise predmeta zaprimljen je zahtjev A.K. za priznavanje prava njoj i mlđb. kćerki na sedam poslijeoperacijskih ambulantnih tretmana obavljenih u Beču. Uz zahtjev zaprimljen je prijedlog doktora specijaliste ortopeda iz Klinike za ortopediju KBC Zagreb, u kojem je istaknuto da su podešavanja koja je mlđb. M.K. radila ambulantno u Beču, nakon operacijskog liječenja sastavni dio liječenja s TSF vanjskim fiksatorom.

Prema odredbi članka 22. stavka 9. Pravilnika, zahtjev za upućivanje na liječenje u inozemstvu u skladu s odredbom stavka 2. tog članka, osigurana osoba podnosi Zavodu prije odlaska na liječenje u inozemstvo i to posebno za svaki pojedinačni slučaj liječenja utvrđen člankom 21. Pravilnika.

Članak 27. Pravilnika određuje da osigurana osoba koja je na liječenju u inozemstvu otišla bez rješenja o upućivanju na liječenje u inozemstvo iz članka 22. i 24. Pravilnika, nema pravo na naknadu troškova tog liječenja na teret sredstava obveznog zdravstvenog osiguranja.

Dopunskim rješenjem Direkcije Zavoda od 10. prosinca 2012. godine mlđb. M.K. je priznato pravo na naknadu troškova nabave lijeka Lovenox Pen 10x40 mg. Istim rješenjem (u točki V. izreke), odlučeno je da se djevojčici ne priznaje pravo na ambulantno liječenje provedeno u Beču i na naknadu troškova nabave lijeka Perkemed, na teret sredstava obveznog zdravstvenog osiguranja. Nezadovoljna točkom V. spomenutog rješenja, gospođa A.K. je uložila žalbu koja je odbijena drugostupajskim rješenjem od 18. veljače 2013. godine.

U djelu zastupničkog pitanja koji se odnosi na nastavak liječenja mlđb. M.K. u navedenoj inozemnoj klinici, tj. za operaciju lijeve potkoljenice, ističemo da je majka djevojčice podnijela novi zahtjev Direkciji Zavoda, a postupak priznavanja prava na upućivanje na liječenje u inozemstvo je u tijeku.

S poštovanjem,

**POTPREDSJEDNICA VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I
MINISTRICA SOCIJALNE POLITIKE I MLADIH**

